

רשומות

קובץ התקנות

16 ביולי 1981

4252

י"ד בתמוז התשמ"א

עמוד	
1208	צו הבנקאות (אגרות), התשמ"א-1981 . . . . .
	תקנות מס הכנסה (קביעת הון עצמי לחישוב הניכוי המיוחד בשל האינפלציה),
1210	התשמ"א-1981 . . . . .
	תקנות מס הכנסה ומס מעסיקים (ניכוי ממשכורת ותשלום מס מעסיקים) (תיקון מס' 2),
1210	התשמ"א-1981 . . . . .
1211	צו עידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 8), התשמ"א-1981 . . . . .
1212	תקנות השמירה על מקומות קדושים ליהודים, התשמ"א-1981 . . . . .
1214	תקנות התעבורה (תיקון מס' 7), התשמ"א-1981 . . . . .
1221	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחירי מוצרי תעבורה) (תיקון מס' 6), התשמ"א-1981
	תקנות התכנון והבניה (אישורים למתן שירותי חשמל, מים וטלפון) (תיקון),
1222	התשמ"א-1981 . . . . .

צו הבנקאות (אגרות), התשמ"א—1981

בתוקף סמכותי לפי סעיף 12(1) לפקודת הבנקאות 1941, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. בצו זה, "אזור פיתוח א" ו"אזור פיתוח ב" — כפי שנקבעו לפי סעיף 740 לחוק לעידוד השקעות הון, התשי"ט—1959.² הגדרות
2. שיעורי אגרת הרשיון שתאגיד בנקאי, למעט בנק הון, ישלם כל שנה יהיו כמפורט בתוספת הראשונה. אגרת רשיון
3. (א) שיעורי האגרה הנוספת בעד כל סניף, למעט הסניף הראשון, שישלם תאגיד בנקאי יהיו כמפורט בתוספת השנייה. אגרה נוספת
- (ב) תאגיד בנקאי שהוא אגודה שיתופית או מוסד כספי ישלם מחצית האגרה הקבועה בסעיף קטן (א).
4. תאגיד בנקאי שהוא בנק הון ישלם אגרת רשיון בשיעור הקבוע בתוספת השלישית. אגרת רשיון לבנק הון
5. (א) אגרת הרשיון השנתית והאגרה הנוספת ישולמו, לגבי כל שנת כספים, ב־15 באפריל של אותה שנה. מועדי תשלום
- (ב) תאגיד בנקאי שקיבל רשיון במשך שנת כספים כלשהי, ישלם אגרות בשיעור יחסי לתקופה שנותרה עד תום אותה השנה, תוך 30 ימים מיום שקיבל את הרשיון.
6. אגרת הרשיון השנתית והאגרה הנוספת לשנת הכספים המתחילה ב־1 באפריל 1981, ישולמו תוך 15 ימים מיום פרסום צו זה; אולם, תאגיד בנקאי שקיבל רשיון לפי סעיף 41 לחוק הבנקאות (רישוי), התשמ"א—1981,³ לאחר יום הפרסום האמור, ישלם את האגרות לא יאוחר מ־15 ימים מיום קבלת הרשיון. הוראת מעבר
7. צו הבנקאות (אגרות), התש"ל—1970⁴ — בטל. ביטול

תוספת ראשונה

(סעיף 2)

שיעור אגרת הרשיון השנתית של תאגיד בנקאי ייקבע, לגבי חברה, לפי הון המניות הנפרע ביום 31 במרס שקדם ליום התשלום, ולגבי אגודה שיתופית — לפי דמי החבר שישולמו עד היום האמור, כלהלן:

שקלים

על כל 125,000 שקלים או חלק מהם מ־500,000 השקלים הראשונים 3,000

על כל 250,000 שקלים או חלק מהם מ־500,000 השקלים הבאים 3,000

1 ע"ר 1941, חוס' 1, עמ' 85; ס"ח התשמ"א, עמ' 242.
 2 ס"ח התשי"ט, עמ' 234.
 3 ס"ח התשמ"א, עמ' 232.
 4 ק"ת התש"ל, עמ' 1336.

שקלים

2,500	על כל 250,000 שקלים או חלק מהם מ-2,000,000 השקלים הבאים
2,000	על כל 250,000 שקלים או חלק מהם מ-2,000,000 השקלים הבאים
1,500	על כל 250,000 שקלים או חלק מהם מ-5,000,000 השקלים הבאים
1,000	על כל 250,000 שקלים או חלק מהם מ-5,000,000 השקלים הבאים
500	על כל 250,000 שקלים או חלק מהם מ-25,000,000 השקלים הבאים
250	על כל 250,000 שקלים או חלק מהם מ-35,000,000 השקלים הבאים

בעד אותו חלק מסכום הון המניות הנפרע העולה על 75,000,000 שקלים לא תשולם אגרה.

הוספת שניה

(סעיף 3)

שיעור האגרה הנוספת בעד כל סניף שהיה לתאגיד בנקאי ביום 31 במרס שקדם ליום התשלום יהיה כלהלן:

<u>שקלים</u>	
1,000	סניף באזור פיתוח א'
2,000	סניף באזור פיתוח ב'
3,000	סניף במקום אחר
2,000	סניף ברכב נייד
	סניף בבית מלון המוגבל להחלפת מטבע חוץ:
500	באזור פיתוח א'
1,000	באזור פיתוח ב'
1,500	במקום אחר
	מכונה אוטומטית למתן שירותי בנק שאינה צמודה לסניף אחר:
250	באזור פיתוח א'
500	באזור פיתוח ב'
750	במקום אחר

תוספת שלישית

(סעיף 4)

3,000	בנק פולסקא קאסא אופיקי ה.מ.
-------	-----------------------------

יורם ארידור
שר האוצה

כ"ו בסיון התשמ"א (28 ביוני 1981)
(חמ 513-3)

**תקנות מס הכנסה (קביעת הון עצמי לחישוב הניכוי המיוחד בשל האינפלציה),
התשמ"א-1981**

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לחוק מס הכנסה (ניכויים מיוחדים בשל אינפלציה)
(הוראת שעה ותיקוני חוק), התשמ"א-1981, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני
קובע לאמור:

1. בתקנות אלה — הגדרות
"מניות" — לרבות מניות באגודה שיתופית וכן סכום המהווה השתתפות החברים בהון
האגודה;
"שנת המס" — לרבות תקופת שומה מיוחדת.

2. לענין קביעת סכום הניכוי המיוחד בשל אינפלציה לחבר בני אדם ייחשבו כהון
עצמי הפריטים שלהלן כפי שהם מפורטים במאזן אותו חבר בני אדם לתום שנת המס 1979
(להלן — המאזן):

- (1) הון מניות נפרע, למעט מניות הטבה שהוקצו בשנת המס 1979 מתוך
קרנות שיערוך;
- (2) תקבולים על השבון מניות ועל חשבון זכויות למניות;
- (3) קרנות הון ממוענקים;
- (4) קרנות הון מרווחים שנצברו למעט קרנות משיערוך נכסים והשקעות.

3. על אף האמור בסעיף 2 לא ייחשבו להון עצמי הפריטים שלהלן:
(1) 50% מסכום הדיבידנד שחולק בשנת המס 1980;
(2) 50% מסכום הריזוח שחילקה אגודה שיתופית לחבריה בשנת המס 1980;
ובלבד שלא יובא בחשבון לענין תקנה זו דיבידנד או ריווח שחולק מתוך סכום
שיועד לחלוקה במאזן ולא נכלל בהון העצמי כאמור בתקנה 2.

כ"ב בסיון התשמ"א (24 ביוני 1981) יורם ארידור
(חמ 1446-3) שר האוצר

1 סי"ח התשמ"א, עמ' 288.

**תקנות מס הכנסה ומס מעסיקים (ניכוי ממשכורת ותשלום מס מעסיקים)
(תיקון מס' 2), התשמ"א-1981**

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 164, 166 ו-243 לפקודת מס הכנסה, אני מתקין
תקנות אלה:

1. בתקנה 1 לתקנות מס הכנסה ומס מעסיקים (ניכוי ממשכורת ותשלום מס מעסיקים),
התשמ"א-1980² (להלן — התקנות העיקריות), אחרי הגדרת "משכורת בלתי קבועה"
יבוא:

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; סי"ח התשמ"א, עמ' 282.
2 ק"ת התשמ"א, עמ' 1650; התשמ"א, עמ' 1029.

"משכורת בעד עבודת משמרות" — משכורת המשתלמת בעד עבודה במשמרת שניה או שלישית כמשמעותן בתקנות מס הכנסה (שיעור המס להכנסה בעד עבודה במשמרות שניה ושלישית), התשמ"א—1981 (להלן — התקנות הקובעות), לעובד כמפורט בתקנות הקובעות — למעט עובד בניהול כללי, בכספים, בגזברות, בחשבונות, בשיווק, בקניות או במכירות — על פי רישום שעות העבודה וימי העבודה במשמרת שניה או שלישית, המבוססים על כרטיסי נוכחות מודפסים בשעון או על פי רישום שאישר מראש פקיד השומה וכאשר נוהל רישום נפרד של המשכורת בעד עבודה במשמרות.

תיקון תקנה 6

2. בתקנה 6 לתקנות העיקריות, אחרי תקנת משנה (ו) יבוא:

"(1) (1) מעביד המשלם לעובד משכורת בעד עבודת משמרות ינכה ממנה בעד התשלום מס בשיעור הנמוך מבין שני אלה:

(א) שיעור של 25%;

(ב) שיעור המס שהיה צריך לבכותו מאותה משכורת בעד עבודת משמרות אילו לא תל עליה שיעור המס המיוחד.

(2) מעביד המנכה את המס לפי תקנת משנה זו חייב להצהיר ולהודיע לפקיד השומה על תשלום משכורת בעד עבודת משמרות בטופס שנקבע לכך (טופס 0105) תוך שבוע ימים מיום התשלום הראשון שממנו נוכה מס כאמור; הודעה והצהרה כאמור הינם תנאי לתחולתן של תקנות אלה."

תיקון התוספת

3. בתוספת לתקנות העיקריות, במקום פסקה (5) יבוא:

"(5) כל שבר של שקל מן המשכורת או מן המס העולה על 49 אגורות, יראוהו כשקל אחד; שבר של שקל שאינו עולה על 49 אגורות לא יבא בחשבון."

תחלה

4. תקנות אלו יחולו לגבי משכורת המשתלמת להודש יולי 1981 ואילך.

יורם ארידור
שר האוצר

כ"ג בסיון התשמ"א (25 ביוני 1981)
(תמ 444-3)

3 ק"ת התשמ"א, עמ' 1054.

צו עידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 8), התשמ"א—1981

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5(א) ו-5(ג) לחוק עידוד החסכון, הנהות ממס הכנסה וערבות למילווה, התשט"ו—1956, אני מצווה לאמור:

הגדרות

1. בצו זה —

"פקדון" — כסף שהופקד בתכנית בסכום כולל שלא יעלה על 450,000 שקלים, אשר עברו שלוש שנים לפחות, לגבי הפקדות במסלול א' של התכנית — מיום הפקדת השיעור הראשון, ולגבי הפקדות במסלול ב' של התכנית — מיום כל הפקדה;
"תכנית" — תכנית של בנק מימון וסחר בע"מ אשר תנאיה גקבעו בתקנות עידוד החסכון (תכניות חסכון "רב תכליתי" או "בעורים"), התש"ם—1980."

1 ס"ח התשט"ו, עמ' 52; התשל"ו, עמ' 159.

2 ק"ת התש"ם, עמ' 2082; התשמ"א, עמ' 307, עמ' 465.

2. הריבית, המענק והפרשי התצמדה המשתלמים על פקדון יהיו פטורים ממס הכנסה.
3. תחולתו של צו זה לגבי חוסכים שהצטרפו לתכנית בין יום כ"ז בשבט התשמ"א (1 בפברואר 1981) ליום כ"ה באדר ב' התשמ"א (31 במרס 1981).

כ/ בסיון התשמ"א (22 ביוני 1981) (המ 125-3)
 יורם ארידור שר האוצר

תקנות השמירה על מקומות קדושים ליהודים, התשמ"א—1981

בתוקף סמכותי לפי סעיף 4 לחוק השמירה על המקומות הקדושים, התשכ"ז—1967, ולאחר התייעצות עם הרבנים הראשיים לישראל, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה —
- "מקומות קדושים" — הכותל המערבי ורחבתו, לרבות כל מבנה וכל מעבר עילי או תת־קרקעי שהכניסה אליהם היא מתוך הרחבה, והמקומות הקדושים ליהודים לפי הרשימה שבתוספת;
- "הממונה" — מי ששר הדתות מינהו, על פי המלצת הרבנים הראשיים לישראל, להיות הממונה הראשי או הממונה על מקום קדוש פלוני.
2. (א) בתחומי המקומות הקדושים, בכפוף לאמור בתקנת־משנה (ב), אסורים:
- (1) חילול שבת ומועדי ישראל;
  - (2) תלבושת שאינה הולמת;
  - (3) הצבת קיוסקים או דוכנים, עיטוק ברוכלות או בכל עסק אחר;
  - (4) מתן שירותי דת מכל סוג שהוא שלא בהיתר מאת הממונה;
  - (5) חלוקת פרסומים שלא בהיתר מאת הממונה;
  - (6) גשיאת נאום, הכרזה בקול רם או נשיאת כרזות או שלטים, והכל שלא בהיתר מאת הממונה ולפי תנאיו;
  - (7) פשיטת יד וקבלת תרומות, למעט הצבת קופסאות או קופות צדקה במקומות שהועיד לכך הממונה ולמטרות שהוא קבען;
  - (8) שחיטה;
  - (9) אכילה, שתיה, או עריכת חגיגה מחוץ למקומות שהועיד לכך הממונה;
  - (10) עישון;
  - (11) לינה מחוץ למקומות שהועיד לכך הממונה;
  - (12) הכנסת בעלי חיים.
- (ב) ברחבת הכותל המערבי לא יהול איסור העישון בימי חול אלא באזור הסמוך לכותל המערבי; באזור הסמוך לדרך המוליכה לשער האשפות יחולו האיסורים שבפסקאות (1) עד (3) ו־ (7) בלבד.

1. ס"ח התשכ"ז, עמ' 75.

הגבלות על
העיסוק בצילום
ברחבת הכותל
המערבי

3. (א) באזור הסמוך לכותל המערבי לא יצלם אדם תמורת שכר אלא בהיתר מאת שר הדתות ולפי תנאי ההיתר.

(ב) שר הדתות רשאי לפי שיקול דעתו ליתן היתר כאמור אם הצילום נעשה למטרות חינוך, תרבות או דת או לשם הצגה בקולנוע או בטלוויזיה.

(ג) היתר לפי תקנה זו יכול שיהא כללי או מיוחד ויכול שיהיו בו תנאים.

סמכויות הממונה

4. (א) הממונה רשאי, על דעת הרבנים הראשיים לישראל ושר הדתות, ליתן הוראות להבטחת קיומם היעיל של האיסורים האמורים בתקנה 2.

(ב) כל אדם הנמצא בתחומי המקומות הקדושים חייב לציית להוראות הממונה שניתנו כדין.

(ג) הממונה רשאי להרחיק ממקום קדוש אדם המפריע לו במילוי תפקידיו או העובר על הוראה מהוראות תקנות 2 או 3.

5. העובר על הוראה מהוראות תקנות 2 או 3, דינו — מאסר ששה חדשים או קנס 500 שקלים.

עונשין

6. בטלות —

ביטול

(1) תקנות השמירה על המקומות הקדושים (קבר רבי שמעון בר-יוחאי במירון), התשכ"ח—1968²;

(2) תקנות השמירה על מקומות קדושים ליהודים, התשכ"ט—1969³;

(3) תקנות השמירה על המקומות הקדושים (הגבלות על עיסוק ברחבת הכותל המערבי), התשל"ב—1972⁴.

תוספת

(תקנה 1)

1. ירושלים — מערת שמעון הצדיק; מערת סנהדרין קטנה; קבר הרב עובדיה מברט' בורה; קבר זכריה הנביא; יד אבשלום.

2. חיפה — מערת אליהו הנביא.

3. טבריה — קבר הרמב"ם; מערת רבי עקיבא; מערת רבי חייא ובניו.

4. מירון — קבר רבי שמעון בר-יוחאי.

5. מקיעין — המערה והמעין של רבי שמעון בר יוחאי; בתי העלמין היהודיים; קברי רבי יוסי ורבי יהושע בן חנניה; בית הכנסת העתיק; בית הכנסת החדש.

אהרן אבו חצירא
שר הדתות

י"ט בסיון התשמ"א (21 ביוני 1981)
(תס 1436—3)

אני מסכים.

משה נסים

שר המשפטים

2 ק"ת התשכ"ח, עמ' 828.

3 ק"ת התשכ"ט, עמ' 1438.

4 ק"ת התשל"ב, עמ' 609.

תקנות התעבורה (תיקון מס' 7), התשמ"א—1981

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 70 ו-70א לפקודת התעבורה¹, אני מתקין תקנות

אלה:

1. במקום תקנה 77 לתקנות התעבורה, התשכ"א—1961² (להלן — התקנות העיקריות)

יבוא:

77. (א) רכב שהורחק על פי סעיף 70א לפקודה בידי משטרת ישראל, יוחזר לבעלו אחרי ששילם את האגרה שנקבעה בתוספת החמישית.

"גרידת רכב והחזרתו"

(ב) רכב שהורחק על פי סעיף 70א בידי מורשה לגרור לפי הוראת שוטר, יוחזר לבעלו אחרי ששולם התשלום לפי תקנת משנה (ג).

(ג) התשלום בעד גרידת רכב בידי מורשה לגרור, לא יעלה על הסכום שנקבע בהיתר של הממונה על המחירים שמינה שר התעבורה לפי חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח—1957³, או שנקבע בדין אחר.

(ד) תחילתה של תקנה זו ביום י"ג בסיון התשמ"א (15 ביוני 1981), אולם עד ליום א' באלול התשמ"א (31 באוגוסט 1981) יהיה התשלום בעד הרחקת רכב והחזרתו שישולם למורשה לגרור בתל-אביב או בנתניה לפי התוספת החמישית, ובלבד שהיה למורשה לגרור לפני פרסומה של תקנה זו הסדר עם משטרת ישראל לגרידת רכב כאמור.⁴

2. האמור בתקנה 285 לתקנות העיקריות יסומן (א) ואחריו יבוא:

"(ב) על אף האמור בתקנת משנה (א)(1), רשאית רשות הרישוי לרשום על שם בן זוגו של מוריש רכב נוסעים פרטי או רכב פרטי דו-שימושי שהיה רשום על שם המוריש ערב פטירתו ושנטל לפי סעיף 11(א) לחוק הירושה, התשכ"ח—1965⁴, אם המציא לרשות הרישוי תעודת פטירה של המוריש והוכיח להגחת דעתה של רשות הרישוי כי הוא בן הזוג היחידי של המוריש."

3. בתקנה 567(א) לתקנות העיקריות, במקום "שבע עשרה שנים ותצי" יבוא "שבע עשרה שנים".

4. חישוב האגרות המותאמות לפי תקנה 15א לתקנות העיקריות ליום א' באב התשמ"א (1 באוגוסט 1981) נערך על בסיס האגרות שהיו בתוקף ביום ט"ו בניסן התשמ"א (1 באפריל 1980), והתוספת לאגרות האמורות שהוספה ביום כ"ז באדר ב' התשמ"א (1 באפריל 1981) תותאם ביום א' באב התשמ"א (1 באוגוסט 1981) למדד המחירים לצרכן כפי שפרסמה אותו הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה ליום י"ג בסיון התשמ"א (15 ביוני 1981); לפיכך תיקרא התוספת הראשונה כך:

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173; התשמ"א, עמ' 215.
 2 ק"ת התשכ"א, עמ' 1425; התשל"ל, עמ' 699; התש"ם, עמ' 2147, עמ' 2296.
 3 ט"ת התשי"ח, עמ' 24.
 4 ט"ת התשכ"ח, עמ' 63; התשל"ג, עמ' 269; התשל"ו, עמ' 155.

"תוספת ראשונה"

חלק א'

אגרות בעד רישיונות נהיגה ובעד בחינות נהיגה

האגרה בשקלים	
127	1. בעד בחינה ראשונה לפי תקנה 204, בעת הגשת הבקשה לבחינה ובעת קביעת מועד נוסף כאמור בתקנה 210
127	2. בעד כל בחינה נוספת על הבחינה
127	3. בעד רשיון נהיגה או בעד חידושו לתקופה של שנתיים
63.50	4. בעד רשיון נהיגה לתקופה של שנה
32	5. בעד כפל רשיון כאמור בסעיפים 3 ו-4

חלק ב'

אגרות בעד רישיונות לבתי ספר לנהיגה או בעד רישיונות

להוראת נהיגה

האגרה בשקלים	
383	1. (א) בעד רשיון לבית ספר לנהיגה או בעד חידושו כשתקפו עד שנה, כשלהרשותו של בית הספר עומד לצרכי הוראה רכב אחד בלבד
766	(ב) בעד רשיון לבית ספר לנהיגה או בעד חידושו כשתקפו עד שנה, וכשלהרשותו של בית הספר עומד לצרכי הוראה יותר מרכב אחד
32	(ג) בעד כפל רשיון כאמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב)
127	2. (א) בעד רשיון להוראת נהיגה או בעד היתר להוראה עיונית או בעד היתר לניהול מקצועי או בעד חידושם כשתקפם עד שנה
32	(ב) בעד כפל רשיון כאמור בסעיף קטן (א)
127	(ג) בעד בחינה לקבלת רשיון להוראת נהיגה
127	(ד) בעד בחינה לקבלת היתר לניהול מקצועי
65	(ה) בעד כל בחינה נוספת כאמור בתקנה 253

חלק ג'

אגרות בעד רישיונות ושינוי רישום הבעלות לכלי רכב

ובעד בדיקתם

	1. האגרה בעד שינוי רישום הבעלות ברכב היא:
127	(א) אופניים עם מגווע עזר, קטנוע, אופנוע לרבות תלת-אופנוע ואופנוע עם רכב צידי
383	(ב) רכב מכל סוג המופעל במגווע בגזין, לרבות טרקטור המופעל במגווע דיזל למעט האמור בסעיף קטן (א)
636	(ג) רכב מכל סוג המופעל במגווע שאיננו בגזין למעט טרקטור
6	(ד) רכב שנמכר בידי סוחר בכלי רכב כמשמעותם בתקנה 286(ד)(1)

2. רכב פרטי שאינו מופעל על ידי מנוע דיזל :

(א) אגרה בעד רשיון לרכב פרטי שאינו מופעל על ידי מנוע דיזל, לרבות רכב פרטי דו-שימושי ולמעט אופנוע ואוטובוס פרטי, או בעד חידוש הרשיון תהיה בשיעורים הבאים :

שיעור האגרה בשקלים כשהרשיון ניתן לתקופה של שנה			
שנת ייצור	שנת ייצור	שנת ייצור	כשתפוסת גלילי המנוע בסמ"ק
מ"ר עד 8 שנים ומעלה	מ"ר עד 4 שנים	עד 3 שנים	
654	736	816	עד 1000
1037	1073	1216	מ"ר 1001 עד 1750
1845	2062	2308	מ"ר 1751 עד 3000
2135	2525	2769	מ"ר 3001 ומעלה

(ב) שיעור האגרה בעד רשיון לרכב שדה יהיה כשיעור האגרה שנקבעה לרכב פרטי אשר תפוסת גלילי המנוע שלו היא עד 1000 סמ"ק ;

בסעיף זה, "רכב שדה" — רכב מנועי מסוג פרטי, למעט סטיישן וגון, בעל הנעה קדמית ואחורית וכן בעל סידור להפעלת כל מערכת ההילוכים למאמץ מוגבר על ידי הפעלתה בשתי מהירויות והמנוע במנוע בנזין, ולרבות רכב פרטי אשר צויין ברשיונו כגייס לנדרובר והחואם את הדרישות של רכב שדה כאמור.

(ג) האגרה בעד רשיון לרכב פרטי המנוע במנוע רוטציוני מסוג "וונקל" תהיה בשיעור שנקבע לרכב פרטי אשר תפוסת גלילי המנוע שלו היא כמצויין לצד רכב מתוצרת ומדגם מנוע המפורטים להלן :

תוצר הרכב	דגם הרכב	דגם המנוע	תפוסת גלילי המנוע בסמ"ק
נ.ס.א	ספיידר	502	990
נ.ס.א	ר.או 80	612	1990

3. אגרה בעד רשיון לרכב פרטי — למעט אופנוע ואוטובוס — המופעל על ידי מנוע דיזל או אגרה בעד חידוש הרשיון לתקופה של שנה אחת תהיה בשיעור של 2583 שקלים.

4. אופנוע, לרבות אופניים עם מנוע עזר, חלת-אופנוע, אופנוע עם רכב צידי :

שיעור האגרה בשקלים לתקופה של שנה	כשתפוסת גלילי המנוע בסמ"ק
42	עד 50
136	מ"ר 51 עד 150
267	מ"ר 151 ומעלה

5. רכב מסחרי, לרבות רכב עבודה, אמבולנס, רכב לכיבוי שריפות ורכב זילוח ולמעט רכב פרטי דו-שימושי :

(א) אגרה בעד רשיון לרכב מסחרי המופעל על ידי מנוע בנזין או בעד חידוש הרשיון תהיה בשיעורים אלה:

שיעור האגרה בשקלים כשהרשיון ניתן לתקופה של שנה			
ששנת ייצור מ-9 שנים ומעלה	ששנת ייצור מ-4 עד 8 שנים	ששנת ייצור עד 3 שנים	כשמשקלו הכולל המותר בק"ג
351	368	387	עד 4000
274	292	357	מ-4001 ומעלה

(ב) אגרה בעד רשיון לרכב מסחרי המופעל על ידי מנוע דיזל או בעד חידוש הרשיון תהיה בשיעורים אלה:

שיעור האגרה בשקלים כשהרשיון ניתן לתקופה של שנה			
ששנת ייצור מ-9 שנים ומעלה	ששנת ייצור מ-4 עד 8 שנים	ששנת ייצור עד 3 שנים	כשמשקלו הכולל המותר בק"ג
1690	1791	1845	עד 16,000
2188	2224	2277	מ-16,001 עד 20,000
3094	3094	3094	מ-20,001 ומעלה

שיעור האגרה בשקלים כשהרשיון ניתן לתקופה של ששה חודשים			
ששנת ייצור מ-9 שנים ומעלה	ששנת ייצור מ-4 עד 8 שנים	ששנת ייצור עד 3 שנים	כשמשקלו הכולל המותר בק"ג
845	895	923	עד 16,000
1094	1112	1138	מ-16,001 עד 20,000
1547	1547	1547	מ-20,001 ומעלה

6. אגרה בעד רשיון לאוטובוס או בעד חידוש הרשיון תהיה בשיעורים אלה:

שיעור האגרה בשקלים כשהרשיון ניתן לתקופה של שנה		כשהאוטובוס מופעל
515	על ידי מנוע שאינו מנוע דיזל	
954	על ידי מנוע דיזל	

7. מונית לרבות רכב פרטי להולכת סוור שניתן לגביו רשיון בהתאם לצו בדבר הולכת סוור ברכב פרטי:

(א) אגרה בעד רשיון למונית שאינה מופעלת על ידי מנוע דיזל או בעד חידוש הרשיון תהיה בשיעורים אלה:

שיעור האגרה בשקלים כשהרשיון ניתן לתקופה של שנה	כשספר מקומות הישיבה לנוסעים מלבד הנהג
116	עד 4
173	5 ומעלה

(ב) אגרה בעד רשיון למוגית המופעלת על ידי מנוע דיזל או בעד חידוש הרשיון תהיה בשיעור שלהלן:

שיעור האגרה בשקלים כשהרשיון ניתן לתקופה של שנה	כשספר מקומות הישיבה לנוסעים מלבד הנהג
585	עד 4
968	5 ומעלה

8. אגרה בעד רשיון לטרקטור או בעד חידוש הרשיון תהיה בשיעורים אלה:

שיעור האגרה בשקלים כשהרשיון ניתן לתקופה של שנה	כשהטרקטור מופעל —
191	על ידי מנוע בנוזן
621	על ידי מנוע דיזל או אחר

9. אגרה בעד רשיון לגרור המיועד לשמש להובלת טובין או בעד חידוש רשיון תהיה בשיעורים אלה:

שיעור האגרה בשקלים כשהרשיון ניתן לתקופה של שנה	כשמשקלו הכולל המותר בק"ג
52	עד 4000
143	מ-4001 עד 8000
325	מ-8001 ומעלה

10. אגרה שנתית בעד רשיון נתמך או בעד חידוש הרשיון תהיה בשיעור של 325 שקלים.

11. רכב פרטי ואופנוע של נכה לרכות אופניים עם מנוע עזר:

אגרה שנתית בעד רשיון לרכב הרשום על שם הנכה בלבד וגיתן לכלי רכב המפורטים להלן או בעד חידוש רשיון תהיה בשיעורים אלה:	רכב פרטי
6 שקלים	רכב פרטי
60 אגודות	לאופנוע או לתלת אופנוע

12. רכב מסחרי, בין מנועי ובין שאיגו מנועי, שהותר להסיע בו נוסעים:

(א) גיתן היתר להסיע נוסעים ברכב מסחרי וצויין כי מותר שההסעה תהיה בשכר, תיווסף לאגרת הרשיון תוספת בשיעורים אלה:

שקלים	כשהיתר גיתן —
115	ל-3 חדשים
200	ל-6 חדשים
383	לשנה

(ב) ניתן היתר להסיע נוסעים ברכב מסחרי ולא צויין כי ההסעה תהיה בשכר או צויין שלא תהיה בשכר, תיווסף לאגרת הרשיון תוספת בשיעורים אלה:

שקלים	כשהיתר ניתן —
59	ל-3 חדשים
100	ל-6 חדשים
191	לשנה

13. אגרה שנתיית בעד רשיון סחר שניתן לפי סעיף 9 לפקודה (בסעיף זה — רשיון סחר) וכן אגרה בעד חידוש רשיון סחר תהיה בשיעור של 1272 שקלים.

14. אגרה בעד רשיון רכב מיוחד שניתן לצורך נסיעה חד פעמית לפי תקנה 278 תהיה בשיעור של 32 שקלים.

15. רכב של מוסד לסיוע טכני ושל אגודה לעזרה וצדקה:

על אף האמור בתוספת זו תהיה האגרה השנתית בעד רשיון הרשום על שם —

(1) מוסד לסיוע טכני שהכיר בו שר התחבורה והניתן לאחד מכלי רכב המפורטים בתוספת זו — בשיעור של 6 שקלים;

(2) אגודה לעזרה וצדקה של עדה דתית שהכיר בה שר התחבורה והניתן לרכב שאינו משמש אלא להובלת מתים — בשיעור של 60 אגורות;

(3) "אילן" איגוד ישראלי לילדים נפגעים — בשיעור של 6 שקלים;

(4) "אקים" אגודה לקימום מפגרים — בשיעור של 6 שקלים.

16. כפל רשיונות —

אגרה בעד כפל רשיון רכב, כפל אישור על תוקף רשיון רכב, כפל אישור רישום שינוי בעלות על רכב, או כפל רשיון סחר תהיה בשיעורים אלה:

שקלים	
32	כפל רשיון רכב או כפל אישור
127	כפל רשיון סחר

17. אגרה בעד בדיקה נוספת, בין בזמן הבדיקה השנתית ובין שלא בזמן הבדיקה השנתית של רכב שאינו פטור מאגרת רשיון לפי פסקאות (1) (7) ו-(8) לסעיף 17(א) לפקודה, תהיה 65 שקלים.

18. אגרה בעד היתר לשינוי מבנה רכב הניתן לפי בקשת בעל הרשיון לפי תקנה 380 תהיה בשיעור של 191 שקלים.

19. בדיקה רפואית לנהג או למבקש רשיון נהיגה:

(1) אגרה בעד בדיקה רפואית של מבקש רשיון נהיגה או בעל רשיון נהיגה לפי תקנה 193 במכון הרפואי לבטיחות בדרכים תהיה בשיעור של 191 שקלים;

(2) אגרה בעד בדיקה חוזרת — 94 שקלים;

(3) אגרת ערר לוועדת ערר — 253 שקלים.

20. אגרה בעד קבלת הדרכה בנהיגה מטעם רשות הרישוי כאמור בסעיף 54 לפקודה תהיה בשיעור של 405 שקלים.

21. האגרה בעד רישיון רכב מסוג נ.ב. או חידושו תהיה בשיעור 6 שקלים לשנה אם נתקיימו ברכב כל אלה:

- (1) הוא גרשם לפי המלצת צה"ל על שם משק ספר ועודנו רשום כאמור;
- (2) הותקנו בו מנוע דיזל ומערכת ספוגות משוריינות כנגד מיקוש;
- (3) הוגבלה תנועתו לנסיעה בדרכי עפר בגבולות שדות משק ספר בלבד.

22. אגרה בעד הרכבת מנוע דיזל במונית תהיה 3,820 שקלים.

23. אגרה בעד בדיקת אב טיפוס של רכב כאמור בתקנה 282 תהיה בשיעורים אלה:

שקלים	בעד בדיקת אב טיפוס
191	של רכב פרטי לרבות רכב פרטי דרישימושי
253	של רכב מסחרי או רכב עבודה
445	של אוטובוס

24. בעד רישיון להשכרת רכב נוסעים פרטי או רכב פרטי דרישימושי כשהרישיון ניתן לתקופה של שנה אחת או לחלק ממנה תיווסף לאגרת הרישיון אגרה בשיעורים אלה:

האגרה בשקלים	כשחפוסת גילי המנוע
115	עד 1000
218	מ-1001 עד 1750
280	מ-1751 עד 3000
636	מ-3001 ומעלה

25. אגרה בעד מתן רישיון נהיגה בין לאומי ותעודה לפי תקנה 566 תהיה —

האגרה בשקלים	בעד רישיון נהיגה בין לאומי לסוג
24	רכב אחד או יותר
18	בעד תעודה או אישור

26. אגרה בעד רישיון לאופניים ותלת-אופן —

האגרה בעד רישיון לאופניים, או לתלת-אופן לרבות האגרה בעד לוחית מספר שתיקבע בחוק עזר שהתקינה מועצה של עירייה או מועצה מקומית תהיה בשיעור שלא יעלה על המפורט להלן:

לאופניים — 16 שקלים;
לתלת-אופן — 24 שקלים.

5. תחילתה של תקנה 4 ביום א' באב התשמ"א (1 באוגוסט 1981).

תחילה

חיים לנדאו
שר התחבורה

כ"ט בסיון התשמ"א (1 ביולי 1981)
(תמ 83-3)

**צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחירי מוצרי תעבורה)
(תיקון מס' 6), התשמ"א-1981**

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5 ו-15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח—
1957, אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 1 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מחירי מוצרי תעבורה), התשל"ו—
1976 (להלן — הצו העיקרי), בהגדרת "מחיר לצרכן", במקום פסקה (1) יבוא:
" (1) לענין מוצר תעבורה מיובא — המחיר המקסימלי של מוצר תעבורה
כולל מחיר פו"ב של מוצר תעבורה כפול מקדם שנקבע בתוספת מחושב
במטבע ישראלי לפי שער החליפין היציג או המחיר שקבע היבואן למוצר,
הכל לפי המחיר הנמוך; "

2. במקום התוספת לצו העיקרי יבוא:

**"תוספת"
(סעיף 1)**

1. (א) מקדם של 3.1 לצמיגים ואבובים.
(ב) מקדם של 2.80 למוצרי תעבורה פטורים ממס קניה.
(ג) מקדם של 4.28 למוצרי תעבורה החייבים במס קניה.
2. הוכיח יבואן לרשות, להנחת דעתה, כי הוצאותיו על הובלה ימית של מוצר
תעבורה עלו על 20% ממחיר המוצר פו"ב, יחולו מקדמים אלה:
  - (1) למוצר תעבורה כאמור בסעיף 1(א)—3.1;
  - (2) למוצר תעבורה כאמור בסעיף 1(ב) — 3.06;
  - (3) למוצר תעבורה כאמור בסעיף 1(ג) — 4.66.
3. יבואן של מוצרי תעבורה יהיה רשאי להוסיף למחיר לצרכן שנקבע לפי
סעיפים 1 ו-2 תוספת בשיעור של 15%, ובלבד שהוכיח להנחת דעתה של
הרשות כי —
  - (1) חלה עליו הובלה לספק מוצרי תעבורה לרכב שהוא מייבא, כמפורט בסעיף
11 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (יבוא רכב ומתן שירותים לרכב),
התשל"ט—1978;
  - (2) מוצרי התעבורה סופקו לו ישירות מאת יצרן הרכב עם חשבונית של
היצרן.

3. תחילתו של צו זה ביום ה' באב התשמ"א (5 באוגוסט 1981).

תחילה

היים לנדאו
שר התחבורה

כ"ט בסיון התשמ"א (1 ביולי 1981)
(תמ 202—3)

1 ס"ח התשי"ח, עמ' 24; התשל"ט, עמ' 32.
2 ק"ת התשל"ו, עמ' 990; התשמ"א, עמ' 866, עמ' 1064.
3 ק"ת התשל"ט, עמ' 124.

**תקנות התכנון והבניה (אישורים למתן שירותי חשמל, מים וטלפון),
(תיקון), התשמ"א-1981**

בתוקף סמכותי לפי סעיף 265 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965, ובהתייעצות עם המועצה הארצית לתכנון ולבניה, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתוספת לתקנות התכנון והבניה (אישורים למתן שירותי חשמל, מים וטלפון), התשמ"א-1981* (להלן — התוספת), בטופס 2, אחרי ציון "תת חלקה" יבוא "מען".....

תיקון טופס 2 לתוספת

2. במקום טופס 4 לתוספת יבוא:

החלפת טופס 4 לתוספת

**"טופס 4
(תקנה 5)**

אישור להספקת חשמל/מים/טלפון * לפי תקנות התכנון והבניה
(אישורים למתן שירותי חשמל, מים וטלפון), התשמ"א-1981

מס' התיק: .....

הועדה המקומית לתכנון ולבניה .....

אל: חברת החשמל: .....

ספק המים: .....

שירותי הטלפון: .....

ניתן בזה אישור לפי סעיף 157א לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965, ולפי תקנות התכנון והבניה (אישורים למתן שירותי חשמל, מים וטלפון), התשמ"א-1981, כי ניתן לספק לבנין המגורים/מסחר/שירותים/תעשייה * אשר בגוש..... חלקה..... תת חלקה..... מען..... ואשר נבנה לפי היתר בניה מס'..... מיום..... את השירות המבוקש.

נמסר בידי..... חתימת יו"ר הועדה המקומית
או יו"ר ועדת המשנה.....

חתימת מהנדס הועדה.....
האריך..... חותמת"

* מחק את המיותר.

3. בטופס 5 בתוספת, אחרי הציון "תת חלקה" יבוא "המען".....

תיקון טופס 5 בתוספת

יוסף בורג
שר הפנים

כ' בסיון התשמ"א (22 ביוני 1981)
המ 1410-3)

1 ס"ח התשכ"ח, עמ' 307; התשמ"א, עמ' 184.
2 ק"ת התשמ"א, עמ' 1042.